

злюбъ; то ще упазите на душъ-тъ си здравіе-то и добро-то ви состояніе.

Обаче, дѣца мои, имате и тѣло, което трѣбва не само да го назите здраво, но сте длъжны още да го храните и добрѣ да го гледате. Излишно е, чини ми ся, да ви казувамъ, че е прискърбно да гладуваме, или да жадуваме, да нѣмаме дрехы, постелкъ, или къщъ. Откъдѣ ще гы вземете всички тѣя вещи? Сега, докѣ сте малкы, ся грижатъ за васъ родители-тъ ви. Кога обаче умрѣтъ они, когато никоѣ не ще има грижъ за васъ; тогава откъдѣ ще промыслите всичко онова, что е нужно за содержание-то и удовѣствие-то ви?

Може, мыслите си: родители-тъ ще ни оставѣтъ толкосъ много иманіе, чтото да можемъ да живѣемъ всякога свободно. Лоша надежда е тая, дѣца мои; зачтото и толкова много иманіе ако бы имали родители-тъ ви, знаете, колко е лесно да го изгубѣтъ. И голѣмы сокровища ако ви оставѣтъ, колко время ще гы имате, ако не знаете, какъ да гы завъртите?

Единственный способъ да ся упазите отъ сиромашіѣ е да можете да си печелите самичкы онова, что ви е нужно за поминуваніе въ живота, и да пестите во всичко, что придобивате. *Печеленіе* и *пестеніе* сѣ на това найнужны-тъ добро-